

31997L0067

L 15/14

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.1.1998

DIREKTIVA 97/67/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. decembra 1997****o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

dokazano pomembna za gospodarsko in socialno kohezijo Skupnosti, saj so poštne storitve bistveno orodje komunikacije in trgovine;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 57(2), 66 in 100a Pogodbe,

(3) ker je Komisija 11. junija 1992 predstavila Zeleno knjigo o razvoju enotnega trga za poštne storitve in 2. junija 1993 Obvestilo o smernicah za razvoj poštne storitve v Skupnosti;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

(4) ker je Komisija izvedla široko zasnovano javno posvetovanje o tistih vidikih poštne storitve, ki so za Skupnost zanimivi, in ker so zainteresirane stranke v poštne sektorju sporočile svoja opažanja Komisiji;

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,ob upoštevanju Resolucije Evropskega parlamenta z dne 22. januarja 1993 o zeleni knjigi o razvoju enotnega trga poštne storitve ⁽⁴⁾,

(5) ker se trenutni obseg univerzalne poštne storitve in pogoji za njeno zagotavljanje bistveno razlikujejo od ene države članice do druge; ker se zlasti kakovost storitve med državami članicami zelo razlikuje;

ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 7. februarja 1994 o razvoju poštne storitve v Skupnosti ⁽⁵⁾,

(6) ker čezmejne poštne povezave vedno ne izpolnjujejo pričakovanih uporabnikov in državljanov držav Evropske unije in je kakovost storitve pri čezmejnih poštne storitvah v Skupnosti, v tem trenutku nezadovoljiva;

v skladu s postopkom, določenim v členu 189b Pogodbe, z vidika skupnega besedila, ki ga je odobril spravi odbor 7. novembra 1997 ⁽⁶⁾,

(1) ker je treba sprejeti ukrepe z namenom, da se ustanovi notranji trg v skladu s členom 7a Pogodbe; ker ta trg obsega območje brez notranjih meja, v katerem je zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitve in kapitala;

(7) ker imajo opažene razlike v poštne sektorju velik vpliv na tiste sektorje dejavnosti, ki so še zlasti odvisni od poštne storitve in učinkovito ovirajo napredek notranje kohezije Skupnosti, saj so regije, ki nimajo poštne storitve dovolj visoke kakovosti, na slabšem tako glede pisemskih storitve kot tudi glede dostave blaga;

(2) ker je vzpostavitev notranjega trga v poštne sektorju

(8) ker so ukrepi za zagotovitev postopne in nadzorovane liberalizacije trga ter ustreznega ravnotežja pri njenem izvajanju potrebni zato, da bi v vsej Skupnosti zagotovili pravo izvajanje storitve v samem poštne sektorju, ob upoštevanju obveznosti in pravic izvajalcev univerzalnih poštne storitve;

⁽¹⁾ UL C 322, 2.12.1995, str. 22, in UL C 300, 10.10.1996, str. 22.⁽²⁾ UL C 174, 17.6.1996, str. 41.⁽³⁾ UL C 337, 11.11.1996, str. 28.⁽⁴⁾ UL C 42, 15.2.1993, str. 240.⁽⁵⁾ UL C 48, 16.2.1994, str. 3.⁽⁶⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. maja 1996 (UL C 152, 27.5.1996, str. 20), Skupno stališče Sveta z dne 29. aprila 1997 (UL C 188, 19.6.1997, str. 9) in Odločba Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 1997 (UL C 304, 6.10.1997, str. 34), Odločba Evropskega parlamenta z dne 19. novembra 1997 in Odločba Sveta z dne 1. decembra 1997.

(9) ker je torej potrebno ukrepati na ravni Skupnosti za zagotovitev večje skladnosti pogojev, ki urejajo poštne sektor, in je zato treba narediti korake za uvedbo skupnih pravil;

- (10) ker je treba v skladu z načelom subsidiarnosti sprejeti vrsto splošnih načel na ravni Skupnosti, medtem ko je treba izbiro natančnih postopkov prepustiti državam članicam, ki morajo svobodno izbrati sistem, ki je najbolj prilagojen njihovim razmeram;
- (11) ker je bistvenega pomena, da se na ravni Skupnosti zagotovi univerzalna poštna storitev z minimalnim obsegom storitev določene kakovosti, ki jo morajo vse države članice zagotoviti po dostopni ceni za vse uporabnike, ne glede na njihovo zemljepisno lego v Skupnosti;
- (12) ker je cilj univerzalnih storitev nuditi vsem uporabnikom lahek dostop do poštnega omrežja z zagotavljanjem predvsem zadostnega števila točk dostopa in zadovoljivih pogojev v zvezi s pogostostjo sprejema in dostave pošilk; ker mora izvajanje univerzalne storitve izpolnjevati osnovno potrebo po zagotovitvi neprekinjenega delovanja, hkrati pa mora ostati prilagodljivo potrebam uporabnikov in jim zagotavljati pošteno in nediskriminatorno obravnavo;
- (13) ker mora univerzalna storitev pokrivati tako storitve v notranjem prometu kot tudi čezmejne storitve;
- (14) ker morajo biti uporabniki univerzalne storitve ustrezno obveščeni o obsegu ponudbe storitev, pogojih, ki urejajo njihovo dobavo in uporabo, kakovosti opravljenih storitev kakor tudi o tarifah;
- (15) ker določbe te direktive glede opravljanja univerzalne storitve ne posegajo v pravico izvajalcev univerzalne storitve, da se s strankami individualno pogajajo o sklenitvi pogodbe;
- (16) ker se zdi vzdrževanje tistih storitev, ki so lahko rezervirane v skladu s pravili Pogodbe in ne vplivajo na uporabo pravil o konkurenci, upravičeno zaradi zagotavljanja opravljanja univerzalne storitve v finančno uravnoteženih pogojih; ker proces liberalizacije ne bi smel okrniti stalne ponudbe nekaterih brezplačnih storitev za slepe in slabovidne osebe, ki so jo uvedle države članice;
- (17) ker pošiljke korespondence, ki tehtajo 350 gramov in več, predstavljajo manj kot 2 % obsega pisemskih pošilk in manj kot 3 % prihodkov javnih operatorjev; ker bodo merila za cene (petkratna osnovna tarifa) bolje omogočila razlikovati med rezervirano storitvijo in ekspresno/kurirsko storitvijo, ki je liberalizirana;
- (18) ker glede na dejstvo, da je bistvena razlika med ekspresno/kurirsko pošto in univerzalnimi poštnimi storitvami v dodani vrednosti (v kakršnikoli obliki) opravljenih ekspresnih/kurirskih storitev, ki jo le-ta za uporabnike predstavlja, je najbolj učinkovit način določanja posebne vrednosti upoštevanje posebne cene, ki so jo uporabniki pripravljeni plačati, ne da bi pri tem posegali v cenovno omejitev rezerviranega področja, ki jo je treba spoštovati;
- (19) ker je smotno začasno dovoliti, da so direktna pošta in čezmejne pošiljke še naprej lahko rezervirane znotraj določenih omejitev cen in teže; ker morata kot nadaljnji korak v smeri dokončne vzpostavitve notranjega trga poštnih storitev Evropski parlament in Svet na predlog Komisije po reviziji sektorja sprejeti najpozneje 1. januarja 2000 odločitev o nadaljnji postopni in nadzorovani liberalizaciji poštnega trga, še zlasti glede liberalizacije čezmejnih pošilk in direktne pošte kakor tudi odločitev o nadaljnji reviziji omejitev cen in teže;
- (20) ker imajo lahko zaradi javnega reda in javne varnosti države članice legitimni interes podeliti pravico do nameščanja nabiralnikov za sprejem poštnih pošilk na glavnih javnih cestah enemu ali več subjektom, ki jih same izberejo; ker so zaradi enakih razlogov upravičene imenovati subjekt ali subjekte, odgovorne za izdajanje poštnih znamk z oznako države izdajateljice, in tiste, odgovorne za opravljanje storitve priporočenih pošilk, ki se uporabljajo v sodnih ali administrativnih postopkih v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo; ker lahko označijo tudi njihovo članstvo v Evropski uniji z vključitvijo simbola 12-ih zvezdic;
- (21) ker nove storitve (storitve dokaj različne od običajnih storitev) in izmenjava dokumentov niso sestavni del univerzalne storitve in zato ni razloga, da bi bili rezervirani za izvajalce univerzalne storitve; ker to velja tudi za prenos z lastnimi sredstvi (kjer pravna ali fizična oseba, ki pošilja pošiljke, sama opravi poštno storitve ali pa v njenem imenu za prevzem in prenos pošilk poskrbi tretja oseba), ki se ne uvršča v to vrsto storitev;

- (22) ker bi morale biti države članice sposobne z ustreznimi postopki dajanja dovoljenj na svojem ozemlju urediti opravljanje poštних storitev, ki niso rezervirane za izvajalce univerzalne storitve; ker morajo biti ti postopki pregledni, nediskriminatorni in morajo temeljiti na objektivnih merilih;
- (23) ker bi države članice morale imeti možnost podeljevati licence ob pogoju obveznosti univerzalne storitve ali prispevkov v kompenzacijski sklad, katerega namen je zagotoviti nadomestilo izvajalcu univerzalne storitve za opravljanje tistih storitev, ki predstavljajo nepravilno finančno breme; ker bi države članice morale imeti možnost v dovoljenju vključiti obveznost, da pooblaščen dejavnosti ne smejo prekršiti ekskluzivnih ali posebnih pravic, ki so podeljene izvajalcem univerzalne storitve za rezervirane storitve; ker se zaradi nadzora lahko uvede identifikacijski sistem za direktno pošto, kadar pride do njene liberalizacije;
- (24) ker bo treba sprejeti ukrepe za uskladitev postopkov izdaje dovoljenja, ki so predpisani v državah članicah glede komercialne oskrbe javnosti z nerezerviranimi storitvami;
- (25) ker bodo, če se izkaže potrebno, sprejeti ukrepi za zagotavljanje preglednosti in nediskriminatornosti pogojev dostopa do javnega poštnega omrežja v državah članicah;
- (26) ker bi morale biti za zagotovitev smotrnega upravljanja univerzalne storitve in da se prepreči izkrivljanje konkurence tarife za univerzalne storitve objektivne, pregledne, nediskriminatorne in prilagojene stroškom;
- (27) ker bi plačilo za zagotavljanje storitev čezmejne pošte v Skupnosti brez poseganja v minimalni sklop obveznosti, ki izhajajo iz aktov Svetovne poštne zveze, moralo biti usmerjeno v pokrivanje stroškov dostave izvajalca univerzalne storitve v naslovni državi; ker bi to plačilo moralo tudi vzpodbujati izboljšanje ali ohranjanje kakovosti čezmejne storitve z uporabo ciljev kakovostne storitve; ker bi to upravičilo ustrezen sistem, ki bi poskrbel za primerno pokrivanje stroškov in bi se zlasti nanašal na doseženo kakovost storitve;
- (28) ker je za različne rezervirane in nerezervirane storitve potrebno ločeno računovodstvo, da se uvede preglednost glede dejanskih stroškov različnih storitev in se zagotovi, da prelivanje subvencij iz rezerviranega v nerezervirani sektor ne bi škodljivo vplivalo na konkurenčne pogoje slednjega;
- (29) ker bi za zagotovitev izvajanja načel, ki so navedena v prejšnjih treh uvodnih izjavah, morali izvajalci univerzalne storitve uvesti v razumnem roku sisteme stroškovnega računovodstva, ki dovoljujejo neodvisne preglede in kar se da natančno porazdelitev stroškov po storitvah na podlagi preglednih postopkov; ker je takšne zahteve mogoče izpolniti na primer z uvajanjem načela vrednotenja učinkov po popolnoma porazdeljenih stroških; ker takšni sistemi stroškovnega računovodstva morda ne bodo potrebni v okoliščinah, kjer obstajajo pravi pogoji proste konkurence;
- (30) ker je treba vzeti v obzir tudi interese uporabnikov, ki so upravičeni do storitev visoke kakovosti; ker je zato treba narediti vse za izboljšanje in povečanje kakovosti storitev na ravni Skupnosti; ker take izboljšave kakovosti zahtevajo od držav članic določitev standardov, ki jih morajo izvajalci univerzalne storitve doseči ali preseči v zvezi s storitvami, ki so sestavni del univerzalne storitve;
- (31) ker kakovost storitev, ki jo pričakujejo uporabniki, predstavlja bistven vidik zagotovljenih storitev; ker morajo biti standardi ocenjevanja kakovosti storitev ter ravni dosežene kakovosti objavljeni v interesu uporabnikov; ker je treba imeti na voljo usklajene standarde kakovosti storitev in skupno metodologijo za merjenje, da bi lahko ocenili zблиževanje kakovosti storitev po vsej Skupnosti;
- (32) ker morajo države članice določiti državne standarde kakovosti v skladu s standardi Skupnosti; ker morajo biti pri čezmejnem prometu znotraj Skupnosti, ki zahteva skupne napore vsaj dveh izvajalcev univerzalne storitve iz dveh različnih držav članic, standardi kakovosti določeni na ravni Skupnosti;
- (33) ker je treba skladnost s temi standardi redno, neodvisno in usklajeno preverjati; ker morajo imeti uporabniki pravico biti informirani o rezultatih tega pregleda in ker morajo države članice takrat, kadar ti rezultati pokažejo, da standardi niso izpolnjeni, zagotoviti ukrepe za izboljšanje rezultatov;

- (34) ker se Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepravilnih pogojih v pogodbah z uporabniki⁽¹⁾ uporablja za poštne operaterje;
- (35) ker potreba po izboljšanju kakovosti storitve pomeni, da morajo biti spori poravnani hitro in učinkovito; ker je poleg oblik sodnega uveljavljanja odškodnin, ki so na voljo po nacionalni zakonodaji ter zakonodaji Skupnosti, treba poskrbeti za pritožbeni postopek, ki bo pregleden, enostaven in poceni ter bo omogočal sodelovanje vsem zadevnim strankam;
- (36) ker napredek pri vzajemnem povezovanju poštnih omrežij in interesi uporabnikov zahtevajo spodbujanje tehnične standardizacije; ker je tehnična standardizacija nujna za pospeševanje skupnega delovanja državnih omrežij in za učinkovito univerzalno storitev Skupnosti;
- (37) ker smernice o evropski uskladitvi določajo, da se specializirane dejavnosti tehnične standardizacije zaupajo Evropskemu odboru za standardizacijo;
- (38) ker je treba ustanoviti odbor, ki bo pomagal Komisiji pri uveljavljanju te direktive, še zlasti v zvezi s prihodnjim delom pri določanju ukrepov glede kakovosti čezmejnih storitev Skupnosti in tehnične standardizacije;
- (39) ker je za zagotovitev ustreznega delovanja univerzalne storitve in da se zagotovi neizkrivljeno konkurenco v nerezerviranem sektorju pomembno ločiti funkcije regulativnega organa na eni strani in izvajalca na drugi; ker noben poštni operater ne more biti hkrati sodnik in zainteresirana stranka; ker je v pristojnosti države članice, da določi predpise za en ali več državnih regulativnih organov, ki so lahko izbrani med državnimi organi ali neodvisnimi subjekti, imenovanimi v ta namen;
- (40) ker bo treba oceniti učinke usklajenih pogojev na delovanje notranjega trga poštnih storitev; ker bo zato Komisija predstavila Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te direktive, ki bo vključevalo ustrezne podatke o razvoju v sektorju, še zlasti o gospodarskih, socialnih, zaposlitvenih in tehnoloških vidikih kakor tudi o kakovosti storitev, tri leta po začetku njene veljavnosti, vsekakor pa najkasneje do 31. decembra 2000;
- (41) ker ta direktiva ne vpliva na izvajanje pravil Pogodbe in še zlasti njenih pravil o konkurenci in prostem opravljanju storitev;
- (42) ker nič ne preprečuje državam članicam obdržati v veljavi ali uvesti ukrepe za poštni sektor, ki so bolj liberalni kot tisti, ki jih predpisuje ta direktiva, niti da bi obdržale v veljavi ukrepe, ki so jih uvedle za izvajanje te direktive, če bi ta direktiva prenehala veljati, pod pogojem, da so v vsakem primeru takšni ukrepi v skladu s Pogodbo;
- (43) ker je primerno, da se ta direktiva uporablja do 31. decembra 2004, razen če Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije odločita drugače;
- (44) ker ta direktiva ne ureja nobene od dejavnosti zunaj področja zakonodaje Skupnosti, kot na primer tiste v naslovu V in VI Pogodbe o ustanovitvi Evropske unije, kakor tudi v nobenem primeru ne ureja dejavnosti, ki zadevajo javno varnost, obrambo, državno varnost (skupaj z gospodarsko blaginjo države, ko se te dejavnosti nanašajo na zadeve državne varnosti) ter dejavnosti države na področjih kazenskega prava;
- (45) ker ta direktiva za podjetja, ki niso ustanovljena v Skupnosti, ne preprečuje sprejetja ukrepov v skladu z zakonodajo Skupnosti in obstoječimi mednarodnimi obveznostmi za zagotovitev podobne obravnave podjetij držav članic v tretjih državah; ker bi morala imeti podjetja Skupnosti pri obravnavanju in učinkovitem dostopu ugodnosti v tretjih državah, ki so primerljive z obravnavanjem in dostopom na trg podjetij teh držav v okviru Skupnosti,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

Cilj in področje uporabe

Člen 1

Ta direktiva uvaja skupna pravila o:

- izvajanju univerzalne poštne storitve v Skupnosti,
- merilih, ki določajo storitve, ki so lahko rezervirane za izvajalce univerzalne storitve, in pogojih za izvajanje nerezerviranih storitev,

⁽¹⁾ UL L 95, 21.4.1993, str. 29.

- tarifnih načelih in preglednosti računovodskih izkazov o izvajanju univerzalne storitve,
- določitvi standardov kakovosti za izvajanje univerzalne storitve in vzpostavitvi sistema, ki bi zagotovil skladnost s temi standardi,
- uskladitvi tehničnih standardov,
- ustanovitvi neodvisnih državnih regulativnih organov.

Člen 2

V tej direktivi se uporabljajo naslednje definicije:

1. *poštne storitve*: storitve, ki vključujejo sprejem, usmerjanje, prenos in dostavo poštnih pošiljk;
2. *javno poštno omrežje*: sistem organizacije in vseh vrst sredstev, ki jih uporablja(-jo) izvajalec(-i) univerzalne storitve, še zlasti v naslednje namene:
  - za sprejem poštnih pošiljk, ki spadajo v obveznost univerzalne storitve s točk dostopa po vsem ozemlju,
  - za prenos teh pošiljk in ravnanje z njimi od točk dostopa do dostavnega centra,
  - dostavo na naslove, označene na pošiljkah;
3. *točke dostopa*: fizični objekti ali naprave, skupaj s poštними nabiralniki na javnih glavnih cestah ali v prostorih izvajalca univerzalne poštne storitve, kjer lahko uporabniki oddajo poštne pošiljke javnemu poštnemu omrežju;
4. *sprejem*: proces sprejemanja poštnih pošiljk, ki so bile oddane prek točk dostopa;
5. *dostava*: proces od usmerjanja v distribucijskem centru do dostave poštnih pošiljk naslovnikom;
6. *poštna pošiljka*: pošiljka, ki je naslovljena v končni obliki, to je takšni, v kakršni jo izvajalec univerzalne storitve prenese. Poleg pošiljk korespondence takšne pošiljke zajemajo še na primer knjige, kataloge, časopise, periodični tisk in poštne pakete z blagom komercialne vrednosti ali brez nje;
7. *pošiljka korespondence*: pisna komunikacija v kakršnem koli fizičnem mediju, ki ga je treba prenesti in dostaviti na naslov, ki ga je navedel pošiljatelj na sami pošiljki ali na ovitku. Knjige, katalogi, časopisi in periodični tisk se ne štejejo kot pošiljke korespondence;
8. *direktna pošta*: komunikacija, ki je sestavljena zgolj iz oglaševalskega, marketinškega ali reklamnega materiala z enakim sporočilom, le naslovnikovo ime, naslov in identifikacijska številka kakor tudi druge spremembe, ki ne spremenijo značaj sporočila, so različni, in ki je namenjena je velikemu številu naslovnikov in jo je treba prenesti in dostaviti na naslov, ki ga pošiljatelj označi na sami pošiljki ali na njenem ovitku. Državni regulativni organ tolmači izraz „veliko število naslovnikov“ znotraj vsake države članice in objavi ustrezno definicijo. Računi, fakture, finančni izkazi in druga neidentična sporočila se ne štejejo kot direktna pošta. Komunikacija, ki kombinira direktno pošto z drugimi pošiljkami v istem ovitku, se ne šteje kot direktna pošta. Direktna pošta zajema čezmejno pošto kakor tudi direktno pošto v notranjem prometu;
9. *priporočena pošiljka*: storitev, ki nudi po enotni tarifi garancijo proti izgubi, kraji ali poškodbi, in ki omogoča pošiljatelju, kadar ta to zahteva, dobiti dokaz, da je bila pošiljka izročena in/ali dostavljena naslovniku;
10. *vrednostna pošiljka*: storitev, ki zavaruje poštno pošiljko v primeru izgube, kraje ali poškodbe do vrednosti, ki jo označi pošiljatelj;
11. *čezmejna pošta*: pošta iz ali v drugo državo članico, ali pa iz ali v tretjo državo;
12. *izmenjava dokumentov*: zagotovitev sredstev, skupaj z ad hoc zagotovitvijo prostorov kakor tudi prenosa s pomočjo tretje osebe, ki na ta način dovoljuje lastno dostavo z medsebojno izmenjavo poštnih pošiljk med uporabniki te storitve;
13. *izvajalec univerzalne storitve*: oseba javnega ali zasebnega prava, ki izvaja univerzalno storitev ali dele le-te v državi članici, katere identiteta je bila v skladu s členom 4 sporočena Komisiji;
14. *dovoljenja*: pomenijo vsako dovoljenje, ki določa pravice in obveznosti v poštnem sektorju, in dovoljuje podjetjem izvajati poštne storitve in, kadar je to primerno, gradnjo in/ali obratovanje poštne omrežja za izvajanje teh storitev v obliki „splošnega dovoljenja“ ali „individualne licence“, kot je opredeljeno spodaj:
  - „splošno dovoljenje“ pomeni dovoljenje, ne glede na to, ali je urejeno s „skupinsko licenco“ ali s splošnim zakonom in ne glede na to, ali takšni predpisi zahtevajo registracijske ali deklaracijske postopke, in ne zahteva, da zadevno podjetje pridobi od regulativnega organa posebno odločbo, preden lahko začne uveljavljati pravice, ki izhajajo iz dovoljenja,

- „individualna licenca“ pomeni dovoljenje, ki ga dodeli državni regulativni organ in daje podjetju posebne pravice, ali podredi delovanje tega podjetja posebnim obveznostim, dopolnjujoč splošno dovoljenje, kadar je to primerno, ko podjetje ne sme uveljavljati pravic, dokler ne dobi odločbe od državnega regulativnega organa;
15. *terminalni stroški*: plačilo izvajalcem univerzalne storitve za dostavo prispele čezmejne pošte, ki vsebuje poštno pošiljke iz druge države članice ali iz tretje države;
16. *pošiljatelj*: fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za pošiljanje poštnih pošiljk;
17. *uporabniki*: vsaka fizična ali pravna oseba, ki koristi univerzalne storitve kot pošiljatelj ali naslovnik;
18. *državni regulativni organ*: organ ali organi v vsaki državi članici, kateremu/-im država članica zaupa med drugim tudi regulativne funkcije, ki spadajo v področje te direktive;
19. *bistvene zahteve*: splošni negospodarski razlogi, ki lahko vzpodbudijo državo članico, da postavi pogoje za ponudbo poštnih storitev. Ti razlogi so zaupnost korespondence, varnost omrežja pri prenosu nevarnega blaga, in, kadar je to upravičeno, varovanje podatkov, varovanje okolja in regionalno načrtovanje.
- Varovanje podatkov lahko vključuje varovanje osebnih podatkov, zaupnost prenesene ali shranjene informacije in varovanje zasebnosti.

POGLAVJE 2

Univerzalna storitev

Člen 3

1. Države članice zagotovijo, da lahko uporabniki koristijo pravico do univerzalne storitve, ki vključuje stalno izvajanje poštnih storitev predpisane kakovosti na vseh točkah dostopa na njihovem ozemlju po dostopnih cenah za vse uporabnike.
2. V ta namen države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da gostota kontaktnih točk in točk dostopa upošteva potrebe uporabnikov.
3. Sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da izvajalec(-ci) univerzalne storitve jamči(-jo) vsak delovni dan in ne manj kot pet dni na teden, razen v okoliščinah in zemljepisnih pogojih, ki jih državni regulativni organ določi kot izjemne, minimalno:

- en sprejem,
- eno dostavo na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe, ali z odstopanjem pod pogoji, ki jih določi državni regulativni organ, eno dostavo na ustrezno mesto.

Vsako izjemo ali odstopanje, ki jo odobri državni regulativni organ v skladu s tem odstavkom, je treba sporočiti Komisiji in vsem državnim regulativnim organom.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da univerzalna storitev vključuje naslednje minimalne ugodnosti:
  - sprejem, prenos, usmerjanje in dostavo poštnih pošiljk do dveh kilogramov,
  - sprejem, prenos, usmerjanje in dostavo poštnih paketov do 10 kilogramov,
  - storitve za priporočene in vrednostne pošiljke.

5. Državni regulativni organi lahko povečajo omejitev teže poštnih paketov do katere koli teže, ki ne presega 20 kilogramov, in lahko predpišejo posebne ureditve za dostavo od vrat do vrat takšnih paketov.

Ne glede na omejitev teže pri univerzalni storitvi, ki zajema pakete in ki jo določi država članica, države članice zagotovijo, da so poštni paketi, ki jih prejmejo iz drugih držav članic in ki tehtajo do 20 kg, dostavljeni znotraj njihovega ozemlja.

6. Minimalne in maksimalne dimenzije zadevnih poštnih pošiljk so takšne, kot so določene v Konvenciji in Sporazumu o poštnih paketih, ki ju je sprejela Svetovna poštna zveza.

7. Univerzalna storitev, kot je opredeljena v tem členu, zajema storitve v notranjem prometu in čezmejne storitve.

Člen 4

Vsaka država članica zagotovi, da je izvajanje univerzalne storitve zajamčeno in obvesti Komisijo o ukrepih, ki jih je izvedla za izpolnitev te obveznosti, predvsem pa sporoči identiteto izvajalca(-ev) univerzalne storitve. V skladu z zakonodajo Skupnosti vsaka država določi obveznosti in pravice, ki jih ima(-jo) izvajalec(-ci) univerzalne poštne storitve, in jih objavi.

Člen 5

1. Vsaka država članica sprejme ukrepe za zagotovitev, da izvajanje univerzalne storitve izpolnjuje naslednje zahteve:

- ponudi storitev, ki zagotavlja upoštevanje bistvenih zahtev,

- ponudi uporabnikom v primerljivih pogojih enako storitev,
- je na voljo brez kakršne koli oblike diskriminacije, še posebej brez diskriminacije zaradi političnih, verskih ali ideoloških pomislekov,
- ni prekinjena ali ustavljena razen v primeru višje sile,
- se razvija v skladu s tehničnim, gospodarskim in družbenim okoljem in potrebami uporabnikov.

2. Določbe odstavka 1 ne izključujejo ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu z zahtevami javnega interesa, ki ga priznava Pogodba, še zlasti člena 36 in 56, ki se nanašata med drugim na javno moralo, javno varnost, skupaj s kazenskimi preiskavami in javnim redom.

Člen 6

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da izvajalec(-ci) univerzalne storitve nudi(-jo) uporabnikom tudi dovolj natančne in ažurne informacije o posameznih lastnostih ponujenih univerzalnih storitev, s posebno navedbo splošnih pogojev dostopa do teh storitev kakor tudi o cenah in ravneh standardov kakovosti. Te informacije se objavijo v ustrezni obliki.

Države članice obvestijo Komisijo v roku 12-ih mesecev po začetku veljavnosti te direktive, na kakšen način so na voljo informacije, ki jih je treba objaviti v skladu s prvim pododstavkom. Vse poznejše spremembe se čimprej sporočijo Komisiji.

POGLAVJE 3

Usklajevanje storitev, ki so lahko rezervirane

Člen 7

1. V obsegu, potrebnem za zagotovitev vzdrževanja univerzalne storitve, so storitve, ki jih lahko vsaka država članica rezervira za izvajalca univerzalne storitve, sprejem, usmerjanje, prenos in dostava pošiljk korespondence v notranjem prometu, s pospešeno dostavo ali brez nje, katerih cena je manj kot petkratna javna tarifa za pošiljko korespondence v prvem težnostnem razredu najhitreje standardne kategorije, kjer taka kategorija obstaja, pod pogojem, da tehtajo manj kot 350 gramov. Pri brezplačnih poštnih storitvah za slepe in slabovidne osebe so dovoljene izjeme glede teže in cene.

2. V obsegu, potrebnem za zagotovitev vzdrževanja univerzalne storitve, so lahko čezmejne pošiljke in direktna pošta še naprej rezervirane znotraj omejitev cene in teže, ki jih določa odstavek 1.

3. Kot nadaljnji korak v smeri dokončne vzpostavitve notranjega trga poštnih storitev najpozneje do 1. januarja 2000 in brez poseganja v pristojnost Komisije Evropski parlament in Svet odločita o nadaljnji postopni in nadzorovani liberalizaciji poštnega trga, še zlasti z namenom liberalizacije čezmejne in direktne pošte, kot tudi o nadaljnji reviziji omejitev cen in teže, z učinkom od 1. januarja 2003, pri čemer bosta upoštevala še zlasti dotedanji gospodarski, socialni in tehnološki razvoj, ter finančno ravnovesje izvajalcev univerzalne storitve zaradi nadaljnjega uresničevanja ciljev te direktive.

Te odločitve temeljijo na predlogu Komisije, ki mora biti po reviziji sektorja dan v razpravo do konca leta 1998. Na zahtevo Komisije države članice priskrbijo vse potrebne informacije za dokončanje revizije.

4. Izmenjava dokumentov ne more biti rezervirana.

Člen 8

Določbe člena 7 ne posegajo v pravico držav članic organizirati namestitve poštnih nabiralnikov na glavnih javnih cestah, izdajanje poštnih znamk in storitve priporočenih pošiljk, ki se uporabljajo v sodnih ali upravnih postopkih, v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo.

POGLAVJE 4

Pogoji izvajanja nerezerviranih storitev in dostopa do omrežja

Člen 9

1. Za nerezervirane storitve, ki so izven obsega univerzalne storitve, kakor je opredeljena v členu 3, lahko države članice uvedejo splošna dovoljenja v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev.

2. Za nerezervirane storitve, ki so zajete z obsegom univerzalne storitve, kakor je opredeljena v členu 3, lahko države članice uvedejo postopke za odobritev, skupaj z individualnimi licencami, v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev ter za varovanje univerzalne storitve.

Za dodeljevanje dovoljenj:

- kadar je primerno, lahko veljajo obveznosti univerzalne storitve,
- če je potrebno, se lahko naložijo zahteve glede kakovosti, dostopnosti in izvajanja teh storitev,

— lahko velja obveznost, da ne krši ekskluzivnih in posebnih pravic, ki so podeljene izvajalcu(-em) univerzalne storitve za rezervirane poštne storitve po členu 7(1) in (2).

3. Postopki, opisani v odstavkih 1 in 2, morajo biti pregledni, nediskriminatorni, sorazmerni in morajo temeljiti na objektivnih merilih. Države članice morajo zagotoviti, da je prošilec obveščen o razlogih za popolno ali delno zavrnitev dovoljenja in morajo vzpostaviti pritožbeni postopek.

4. Da bi zagotovili varovanje univerzalne storitve tam, kjer je država članica ugotovila, da obveznosti univerzalne storitve, kot jih določa ta direktiva, predstavljajo nepravilno finančno breme za izvajalca univerzalne storitve, lahko država ustanovi kompenzacijski sklad, ki ga upravlja organ neodvisen od upravičenca ali upravičencev. V tem primeru lahko dodeli dovoljenje z obveznostjo finančnega prispevka v ta sklad. Država članica mora zagotoviti, da se pri ustanavljanju kompenzacijskega sklada in pri določanju stopnje finančnega prispevka spoštujejo načela preglednosti, nediskriminacije in sorazmernosti. Samo storitve določene v členu 3 se lahko financirajo na ta način.

5. Države članice lahko poskrbijo za identifikacijski sistem za direktno pošto, ki dovoljuje nadzor takšnih storitev, kjer so le-te liberalizirane.

Člen 10

1. Evropski parlament in Svet na predlog Komisije in na podlagi členov 57(2), 66 in 100a Pogodbe, sprejmeta ukrepe, potrebne za uskladitev postopkov iz člena 9, ki urejajo komercialno ponudbo nerezerviranih storitev javnosti.

2. Uskladitveni ukrepi iz odstavka 1 se nanašajo še zlasti na merila, ki jih je treba spoštovati, in postopke, ki jih mora upoštevati izvajalec poštnih storitev, na način objave teh meril in postopkov kakor tudi na pritožbene postopke, ki jih je treba upoštevati.

Člen 11

Evropski parlament in Svet na predlog Komisije in na podlagi členov 57(2), 66 in 100a Pogodbe, sprejmeta takšne uskladitvene ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi uporabnikom in izvajalcem univerzalne storitve dostop do javnega poštnega omrežja pod preglednimi in nediskriminatornimi pogoji.

POGLAVJE 5

Tarifna načela in preglednost računovodskih izkazov

Člen 12

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so tarife za vsako storitev, ki je del izvajanja univerzalne storitve, v skladu z naslednjimi načeli:

- cene morajo biti dostopne in morajo vsem uporabnikom omogočati dostop do ponujenih storitev,
- cene morajo biti prilagojene stroškom; države članice pa se lahko odločijo, da se na njihovem celotnem državnem ozemlju uporablja enotna tarifa,
- uporaba enotne tarife ne izključuje pravice izvajalcev univerzalnih storitev, da glede cene sklepajo individualne pogodbe s strankami,
- tarife morajo biti pregledne in nediskriminatorne.

Člen 13

1. Da bi zagotovile čezmejno izvajanje univerzalne storitve, države članice na svojem ozemlju vzpodbujajo izvajalce univerzalne storitve, da so v njihovih sporazumih o terminalnih stroških za čezmejne pošiljke znotraj Skupnosti spoštovana naslednja načela:

- terminalni stroški so določeni v skladu s stroški predelave in dostave prispele čezmejne pošte,
- stopnje plačila so vezane na doseženo kakovost storitev,
- terminalni stroški so pregledni in nediskriminatorni.

2. Izvajanje teh načel lahko zajema prehodne dogovore, katerih namen je izogniti se nepotrebni prekinitvi na poštnih trgih ali neugodnim vplivom za gospodarske subjekte, pod pogojem, da obstaja sporazum med operaterji v odpravni in naslovni državi; vendar so taki dogovori omejeni na minimum, ki je potreben za uresničitev teh ciljev.

Člen 14

1. Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni, da se v roku dveh let po začetku veljavnosti te direktive zagotovi vodenje računovodske evidence izvajalcev univerzalne storitve, v skladu z določbami tega člena.

2. Izvajalci univerzalnih storitev vodijo ločene računovodske evidence znotraj svojih računovodskih sistemov vsaj za vsako izmed storitev znotraj rezerviranega sektorja na eni strani in za nerezervirane storitve na drugi. Računovodske evidence za nerezervirane storitve morajo jasno ločevati med storitvami, ki so sestavni del univerzalne storitve, in tistimi, ki niso. Takšni notranji računovodski sistemi delujejo na podlagi dosledno uporabljenih in objektivno upravičenih načel stroškovnega računovodstva.

3. Računovodski sistemi omenjeni v odstavku 2, brez poseganja v odstavek 4, porazdelijo stroške na vsako od rezerviranih in nerezerviranih storitev posebej na naslednji način:

- (a) stroški, ki jih je mogoče neposredno pripisati določeni storitvi, se le-tej pripišejo;
- (b) skupni stroški, to so stroški, ki jih ne moramo neposredno pripisati določeni storitvi, se porazdelijo na naslednji način:
  - (i) kadarkoli je mogoče, se skupni stroški porazdelijo na podlagi neposredne analize vira samih stroškov;
  - (ii) ko neposredna analiza ni mogoča, se skupne stroškovne kategorije porazdelijo na podlagi posredne povezave z drugo stroškovno kategorijo ali skupino stroškovnih kategorij, za katero je možen neposredni prenos ali dodelitev; posredna povezava temelji na primerljivih stroškovnih strukturah;
  - (iii) ko ne moremo najti niti neposrednih niti posrednih ukrepov za porazdelitev stroškov, se stroškovna kategorija porazdeli na podlagi splošnega porazdelitvenega faktorja, ki se izračuna s pomočjo koeficienta vseh izdatkov, ki so neposredno ali posredno pripisani ali dodeljeni po eni strani vsaki od rezerviranih storitev ter po drugi strani drugim storitvam.

4. Drugi sistemi stroškovnega računovodstva se lahko uporabljajo samo, če so združljivi z odstavkom 2 in jih je odobril državni regulativni organ. Komisijo se o tem obvesti pred njihovo uporabo.

5. Državni regulativni organ zagotovi, da pristojni organ, ki je neodvisen od izvajalca univerzalne storitve, preveri skladnost z enim od sistemov stroškovnega računovodstva opisanim v odstavku 3 ali 4. Države članice zagotovijo periodično objavo poročila o skladnosti.

6. Državni regulativni organ ima na razpolago do primerne stopnje podrobne informacije o sistemih stroškovnega

računovodstva, ki jih uporablja izvajalec univerzalne storitve, ter Komisiji le-te na zahtevo preda.

7. Na zahtevo so Komisiji in državnemu regulativnemu organu v zaupnosti dane na razpolago natančne računovodske informacije, ki izhajajo iz teh sistemov.

8. Kadar določena država članica ni rezervirala posamezne storitve izmed storitev, ki se lahko rezervirajo v skladu s členom 7, in ni ustanovila kompenzacijskega sklada za opravljanje univerzalne storitve, kot to dovoljuje člen 9(4), in kadar se državni regulativni organ prepriča, da nobeden izmed izvajalcev, določenih za opravljanje univerzalne storitve, v tisti državi članici, ne prejema državne subvencije, skrite ali druge, lahko državni regulativni organ odloči, da ne uporabi zahtev odstavkov 2, 3, 4, 5, 6 in 7 tega člena. Državni regulativni organ o vseh teh odločitvah obvesti Komisijo.

Člen 15

Finančni računovodski izkazi vseh izvajalcev univerzalne storitve so sestavljeni in predloženi v revizijo neodvisnemu revizorju ter objavljeni v skladu z ustrežno zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo glede komercialnih podjetij.

POGLAVJE 6

Kakovost storitev

Člen 16

Države članice zagotovijo, da so standardi kakovosti storitve glede univerzalne storitve določeni in objavljeni, da se zagotovi poštno storitev dobre kakovosti.

Standardi kakovosti se osredotočijo še zlasti na čas prenosa in na rednost ter zanesljivost storitve.

Te standarde določajo:

- države članice v primeru storitev notranjega prometa,
- Evropski parlament in Svet v primeru čezmejnih storitev znotraj Skupnosti (glej Prilogo). Nadaljnje prilagoditve teh standardov tehničnemu napredku ali razvoju trga se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 21.

Neodvisen nadzor izvajanja storitev opravijo vsaj enkrat na leto zunanja telesa, ki nimajo nobenih zvez z izvajalci univerzalne storitve pod standardiziranimi pogoji, ki se določijo v skladu s postopkom iz člena 21, in so predmet poročil, ki se objavijo vsaj enkrat na leto.

Člen 17

Države članice predpišejo standarde kakovosti za pošto v notranjem prometu in zagotovijo, da so le-ti usklajeni s tistimi, ki so predpisani za čezmejne storitve znotraj Skupnosti.

Države članice o svojih standardih kakovosti za storitve v notranjem prometu obvestijo Komisijo, ki jih nato objavi na enak način kot standarde za čezmejne storitve znotraj Skupnosti iz člena 18.

Državni regulativni organi zagotovijo, da se neodvisni nadzor izvajanja storitev opravi v skladu s četrtnim pododstavkom člena 16, da so rezultati utemeljeni in da, kadar je to potrebno, sprejmejo ukrepe za izboljšanje.

Člen 18

1. V skladu s členom 16 so standardi kakovosti za čezmejne storitve znotraj Skupnosti predpisani v Prilogi.

2. Kadar izredne razmere, ki se nanašajo na infrastrukturo ali geografski položaji tako zahtevajo, lahko državni regulativni organi določijo izjemo od standardov kakovosti iz Priloge. Kadar državni regulativni organi na ta način določijo izjeme, o tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija predloži letno poročilo o obvestilih, ki jih je prejela v zadnjih 12-ih mesecih, v vednost Odboru, ki se ustanovi na podlagi člena 21.

3. Komisija v *Uradnem listu Evropskih Skupnosti* objavi vse prilagoditve standardov kakovosti za čezmejne storitve v Skupnosti in sprejme ukrepe za zagotovitev rednega neodvisnega nadzora in objavo nivoja izvajanih storitev, ki preveri skladnost s temi standardi in dosežen napredek. Državni regulativni organi zagotovijo da, kadar je to potrebno, sprejmejo ukrepe za izboljšanje.

Člen 19

Države članice zagotovijo, da se predpišejo pregledni, enostavni in poceni postopki za obravnavo pritožb uporabnikov, še zlasti v primeru izgube, kraje, poškodbe ali neizpolnjevanja standardov kakovosti storitev.

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da ti postopki omogočajo pravično in pravočasno reševanje sporov s tem, da uvedejo, kadar je to utemeljeno, sistem za povračilo in/ali odškodnino.

Brez poseganja v druge možnosti pritožbe v okviru nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti države članice zagotovijo

uporabnikom, da lahko individualno ali, kadar to dovoljuje državne zakonodaja, skupaj z organizacijami, ki predstavljajo interese uporabnikov in/ali potrošnikov, primere, v katerih njihove pritožbe glede izvajalca univerzalne storitve niso bile zadovoljivo rešene, posredujejo v reševanje pristojnemu državnemu organu.

V skladu s členom 16 države članice zagotovijo, da izvajalci univerzalne storitve objavljajo, skupaj z letnim poročilom o nadzoru njihovega izvajanja storitev, tudi podatke o številu pritožb in načinu njihove obravnavane.

POGLAVJE 7

Uskladitev tehničnih standardov

Člen 20

Usklajevanje tehničnih standardov se nadaljuje, pri čemer se upoštevajo zlasti interesi uporabnikov.

Evropski odbor za standardizacijo je zadolžen za določitev tehničnih standardov v poštnem sektorju na podlagi predloženega gradiva v skladu z načeli, predpisanimi v Direktivi Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 ki določa postopek za oskrbo z informacijami na področju tehničnih standardov in predpisov (1).

To delo upošteva ukrepe za uskladitev, sprejete na mednarodni ravni, in zlasti tiste, ki jih določi Svetovna poštna zveza.

Standardi v uporabi se objavijo v *Uradnem listu Evropskih Skupnosti* enkrat na leto.

Države članice zagotovijo, da se izvajalci univerzalnih storitev v interesu uporabnikov sklicujejo na standarde, objavljane v *Uradnem listu*, kadar je to potrebno, in še zlasti, kadar predložijo podatke iz člena 6.

Odbor iz člena 21, je obveščen o razpravah znotraj Evropskega odbora za standardizacijo in o napredku, ki ga je to telo doseglo na tem področju.

POGLAVJE 8

Odbor

Člen 21

Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije. Odbor sprejme svoj poslovnik.

(1) UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena s sklepom Komisije 96/139/ES (UL L 32, 10.2.1996, str. 31).

Predstavniki Komisije odboru predložijo v sprejetje osnutek ukrepov. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve. Mnenje poda večina, ki je predpisana v členu 148(2) Pogodbe, glede odločitev, ki jih mora Svet sprejeti na predlog Komisije. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se ponderirajo na način, določen v členu 148(2). Predsednik ne glasuje.

Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora.

Če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora, ali če ni podano nobeno mnenje, Komisija brez odlašanja predloži Svetu predlog glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti.

Svet odloča s kvalificirano večino.

Če po preteku treh mesecev od datuma, ko so bili predlogi posredovani Svetu, Svet ni ukrepal, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

POGLAVJE 9

Državni regulativni organ

Člen 22

Vsaka država članica imenuje enega ali več državnih upravnih organov za poštni sektor, ki so pravno ločeni in operativno neodvisni od poštne operaterjev.

Države članice obvestijo Komisijo, katere državne upravne organe so imenovala za izvedbo nalog, ki izhajajo iz te direktive.

Državni upravni organi imajo posebno nalogo, da zagotovijo upoštevanje obveznosti, ki izhajajo iz te direktive. Lahko so tudi zadolženi, da zagotovijo upoštevanje predpisov o konkurenci v poštnem sektorju.

POGLAVJE 10

Končne določbe

Člen 23

Brez vpliva na člen 7(3) Komisija tri leta po začetku veljavnosti in v vsakem primeru najpozneje do 31. decembra 2000 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive, skupaj z ustreznimi podatki o razvoju v poštnem sektorju, še zlasti o ekonomskih in socialnih vidikih, o zaposlenosti in o tehnoloških vidikih kakor tudi o kakovosti storitve.

Poročilo se priloži, kadar je to primerno, predloge Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 24

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje 12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 25

Ta direktiva začne veljati 20 dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 26

1. Ta direktiva ne ovira držav članic, da bi obdržale ali uvedle liberalnejše ukrepe od teh, ki jih predpisuje ta direktiva. Ti ukrepi morajo biti v skladu s Pogodbo.

2. Če bi ta direktiva prenehala veljati, lahko države članice obdržijo sprejete ukrepe za njeno izvajanje, kolikor so v skladu s Pogodbo.

Člen 27

Določbe te direktive, razen člena 26, se uporabljajo do 31. decembra 2004, razen če je v skladu s členom 7(3) odločeno drugače.

Člen 28

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. decembra 1997

Za Evropski parlament

Predsednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Svet

Predsednik

J.-C. JUNCKER

PRILOGA

Standardi kakovosti za čezmejne pošiljke v Skupnosti

Standardi kakovosti za čezmejne pošiljke v Skupnosti morajo biti v vsaki državi določeni glede na rok, ki se šteje od začetka do konca (*) za prenos poštnih pošiljk najhitreje standardne kategorije v skladu s formulo $D + n$, kjer D predstavlja datum oddaje poštne pošiljke (**) in n število delovnih dni, ki minejo od tega datuma in dostavo naslovniku.

Standardi kakovosti za čezmejne pošiljke v Skupnosti	
Rok	Cilj
$D + 3$	85 % pošiljk
$D + 5$	97 % pošiljk

Standardi morajo biti doseženi ne samo za promet znotraj celotne Skupnosti, ampak tudi za vsakega od dvostranskih tokov med dvema državama članicama.

(*) Prenos od začetka do konca se šteje od točke sprejema v omrežju do točke dostave naslovniku.

(**) Datum oddaje, ki se upošteva, bo isti dan, na katerega je bila pošiljka oddana, če je prišlo do oddaje pred zadnjim možnim časom za sprejem pošiljk na določeni točki omrežja. Če je pošiljka oddana po tem časovnem roku, kot datum oddaje velja dan, ki sledi sprejemu pošiljke.